

О. М. Гуркова

Проценко Ніна Василівна

ПРОЦЕНКО Ніна Василівна (09. 06. 1958, Київ — 11. 10. 2007, там само) — домристка, педагог. Дружина [Е. Межула](#). Заслужена артистка України (2001). Лауреатка Всеукраїнського конкурсу виконавців на народних інструментах (Одеса, 1981, 1-а премія), Всеукраїнського (Запоріжжя, 1978) і Всесоюзного (Ленінград, нині Санкт-Петербург, 1979; обидва — 2-а премія) конкурсів артистів естради. Закінчила Київське музичне училище імені Р. Глієра (1977; кл. А. Григоренка), Київську консерваторію (1982; кл. [М. Білоконєва](#)) та асистентуру-стажування при ній (1987; керівник М. Білоконєв). 1976—77 викладала в дитячій музичній школі № 12. Від 1980 — артистка Національної філармонії України. За сумісництвом від 1987 викладала на кафедрі народних інструментів (клас домри, ансамблю та інструментовки) у Національній музичній академії України (усі — Київ). Виконавську діяльність розпочала 1978 у складі ансамблю «Рідні наспіви» (1996 очолила його) при філармонії, який за час керівництва П. здобув Гран-Прі міжнародного конкурсу «Світ музики» (Італія, 2001). Її виконавська манера відрізнялася глибокою емоційністю, тонким проникненням в стиль автора, яскравою образністю, майстерним володінням звуковою палітрою. Авторка понад 200 перекладень для ансамблю народних інструментів творів: для домри соло «Козачок» М. Степаненка (1989), «Народний танець» М. Скорика (2000); для домри з ансамблем: твори А. В'єтана, Н. Паганіні, Д. Шостаковича, А. Білошицького, В. Івка, Б. Міхеєва; для ансамблю: твори В.-А. Моцарта, Й. Штрауса, Р. Щедріна, А. Хачатуряна, Г. Свиридова, К. Мяскова, В. Гридін, М. Лисенка, Л. Ревуцького, Б. Лятошинського, П. Майбороди, І. Суховерхого, В. Попадюка, Г. Пучкова, С. Грінченка, Є. Тростянецького, М. Різоля та ін. П. також відома і як

композитор: «Пори року» на вірші С. Єсеніна для голосу, 2-х фортепіано і камерного ансамблю народних інструментів (1982) та версія для голосу з фортепіано (1981), 6 романсів на вірші М. Цвєтаєвої (до музично-літературної композиції «Птах Фенікс») для голосу, фортепіано і ансамблю народних інструментів (2002), «Ноктюрн» для ансамблю народних інструментів (обидва – 2002), «Легенда» до драми-феєрії «Лісова пісня» для камерного ансамблю народних інструментів (1980). Гастролі в Чехії, Словаччині, Болгарії, Польщі, Німеччині, Австрії, Португалії, Грузії, США, на Кіпрі. У складі ансамблю виступала із такими відомими митцями, як: Д. Гнатюк, А. Солов'яненко, К. Огнєвий, М. Кондратюк, В. Зарков, М. Стеф'юк, Д. Петриненко, Л. Забіляста, Л. Кондрашевська, С. Добронравова, Л. Маковецька, О. Трофимчук, В. Гришко, І. Семененко, Г. Гаркуша, Т. Піменова, С. Грінченко та ін. Мала понад 20 сольних фондових записів, понад 250 ансамблевих записів на Українському радіо, 5 грамплатівок фірми «Мелодія», 7 компакт-дисків звукозаписувальної фірми «Євшан» (Канада) та ін.

Рекомендована література

1. Давидов М. А. Історія виконавства на народних інструментах: (Українська академічна школа). 2-е вид. Лц., 2010.

Бібліографічний опис:

Проценко Ніна Василівна / О. М. Гуркова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883493>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).